

Za kapitola 1.

[1] Osmého měsíce druhého roku vlády Dareiovy stalo se slovo Hospodinovo k proroku Zachariášovi, synu Berekjáše, syna Idova: [2] "Hospodin se hrozně rozlítil na vaše otce. [3] Řekni jim tedy: Toto praví Hospodin zástupů: Obrátte se ke mně, je výrok Hospodina zástupů, a já se obrátím k vám, praví Hospodin zástupů. [4] Nebuďte jako vaši otcové, k nimž volávali dřívější proroci: 'Toto praví Hospodin zástupů: Obrátte se přece od svých zlých cest a od svých zlých skutků!' Ale neposlechli, pozornost tomu nevěnovali, je výrok Hospodinův. [5] Vaši otcové - kde jsou? A proroci - mohli žít věčně? [6] Avšak moje slova a nařízení, která jsem přikázal svým služebníkům prorokům, nezasáhla snad vaše otce? I obrátili se a přiznali: 'Jak si Hospodin zástupů předvezval, že s námi naloží podle našich cest a podle našich skutků, tak s námi naložil.'" [7] Dvacátého čtvrtého dne jedenáctého měsíce, to je měsíce šebátu, druhého roku vlády Dareiovy, stalo se slovo Hospodinovo k proroku Zachariášovi, synu Berekjáše, syna Idova. [8] V noci jsem viděl, hle, muž sedí na ryzáku, stojí mezi myrtovím v hlubině a za ním koně ryzí, plaví a bílí. [9] Zeptal jsem se ho: "Co to znamená, můj pane?" Boží posel, který se mnou mluvil, mi odpověděl: "Já ti vysvětlím, co to znamená." [10] A muž stojící mezi myrtovím pokračoval: "To jsou ti, které vyslal Hospodin, aby procházeli zemí." [11] Oni pak oslovili Hospodinova posla stojícího mezi myrtovím: "Procházeli jsme zemí a celá země si poklidně bydlí." [12] Nato Hospodinův posel zvolal: "Hospodine zástupů, jak dlouho se ještě nechceš slitovat nad Jeruzalémem a nad judskými městy, jimž dáváš pocítovat svůj hrozný hněv již po sedmdesát let?" [13] Hospodin poslovi, který se mnou mluvil, odpověděl slovy dobrými, slovy útěšnými. [14] Posel, který se mnou mluvil, mi nato řekl: "Provolej, že toto praví Hospodin zástupů: 'Horlím pro Jeruzalém a Sijón velkou horlivostí, [15] jsem hrozně rozlícen na sebejisté pronárody, které hned přiložily ruku k zlému, jakmile jsem se na svůj lid jen maličko rozlítil.' [16] Proto praví Hospodin toto: 'Obrátím se k Jeruzalému s hojným slitováním; bude v něm zbudován můj dům, je výrok Hospodina zástupů, a nad Jeruzalémem bude nataženo měřící pásmo.' [17] Dále provolej, že toto praví Hospodin zástupů: 'Má města budou znovu oplývat dobrem.' Hospodin znovu potěší Sijón a znovu si vyvolí Jeruzalém."

Za kapitola 2.

[1] Pak jsem se rozhlédl a vidím, hle, čtyři rohy. [2] Zeptal jsem se posla, který se mnou mluvil: "Co to znamená?" Odpověděl mi: "To jsou ty rohy, které rozmetaly Judu, to je Izraele, a Jeruzalém." [3] I ukázal mi Hospodin čtyři kováře. [4] Otázal jsem se: "Co se to chystají udělat?" Odpověděl mi: "To jsou ty rohy, které rozmetaly Judu, takže žádný nebyl schopen pozvednout hlavu. Tu přišli tito kováři, aby jimi zalomcovali a srazili rohy pronárodům, které pozdvihly roh proti judské zemi a chtěly ji rozmetat." [5] Opět jsem se rozhlédl a vidím, hle, muž s měřícím provazcem v ruce. [6] Zeptal jsem se: "Kam jdeš?" Odpověděl mi: "Vyměřit Jeruzalém, abych viděl, jak bude široký a dlouhý." [7] A hle, vychází posel, který se mnou mluvil. Jiný posel mu vyšel vstříc [8] a oslovil ho: "Běž a promluv s tím mládencem. Řekni: Jeruzalém bude městem nehrazeným, tolik v něm bude lidí i dobytka. [9] Já sám, je výrok Hospodinův, budu ohnivou hradbou kolem něho a slávou uprostřed něho. [10] Běda, běda! Utečte ze severní země, je výrok Hospodinův. Rozprostřel jsem vás do čtyř nebeských větrů, je výrok Hospodinův. [11] Běda! Zachraň se, Sijóne, ty poklidně si bydlící u babylónské dcery! [12] Toto praví Hospodin zástupů, který mě poslal pro svoji slávu k pronárodům, které vás plenily: Kdo se vás dotkne, dotkne se zřítelnice mého oka. [13] Hle, mávnu proti nim rukou a budou je plinit ti, kdo jim otročili. 'I poznáte, že mě poslal Hospodin zástupů.' [14] Plesej a raduj se, sijónská dcero, neboť už přicházím a budu bydlet uprostřed tebe, je výrok Hospodinův. [15] V onen den se mnoho pronárodů přidruží k Hospodinu. Stanou se mým lidem a já budu bydlet uprostřed tebe. 'I poznáš, že mě k tobě poslal Hospodin zástupů.' [16] Pak se Hospodin ujme Judy jako svého dědičného podílu ve svaté zemi a znovu vyvolí Jeruzalém. [17] Ztiš se před Hospodinem, veškeré tvorstvo, neboť se vypravil ze svého svatého přibytku."

Za kapitola 3.

[1] Potom mi ukázal velekněze Jóšuu, jak stojí před Hospodinovým poslem, a po pravici mu stál satan, aby proti němu vnesl žalobu. [2] Hospodin však satanovi řekl: "Hospodin ti dává důtku, satane, důtku ti dává Hospodin, který si vyvolil Jeruzalém. Což to není oharek vyrvaný z ohně?" [3] Jóšua totiž, jak stál před poslem, byl oblečen do špinavého šatu. [4] A Hospodin se obrátil k těm, kteří tu před ním stáli: "Svlékněte z něho ten špinavý šat." Jemu pak řekl: "Pohleď, sňal jsem z tebe tvou nepravost a dal jsem tě obléci do slavnostního roucha. [5] Řekl jsem: Vstavte mu na hlavu čistý turban." Tu mu vstavili na hlavu čistý turban a oblékli mu šat. Hospodinův posel stál při tom. [6] A Hospodinův posel Jóšuuvi dosvědčil: [7] "Toto praví Hospodin zástupů: Budeš-li chodit po mých cestách a budeš-li střežit, co jsem ti svěřil, budeš obhajovat můj dům a střežit má nádvoří a já ti dám právo přicházet mezi ty, kteří zde stojí. - [8] Nuže slyš, veleknězi Jošuo, ty i tvoji druhové, kteří sedí před tebou: Tito muži jsou předzvěstí toho, že přivedu svého služebníka, zvaného Výhonek. [9] Hle, tu je kámen, který kladu před Jóšuu: jeden kámen, na něm sedm očí. Já sám na něm vyryji znak, je výrok Hospodina zástupů, a odklidím nepravost této země v jediném dni. [10] Onoho dne pak, je výrok Hospodina zástupů, pozvete jeden druhého pod vinnou révu a pod fíkovník."

Za kapitola 4.

[1] Potom mě posel, který se mnou mluvil, znovu vzbudil jako toho, kdo musí být probuzen ze spánku, [2] a zeptal se mě: "Co vidíš?" Odpověděl jsem: "Hle, vidím svícen, celý ze zlata, a na něm nahoře mísa se sedmi kahany. Všechny kahany na něm mají nahoře po sedmi hubičkách. [3] A nad ním dvě olivy, jedna z pravé strany a druhá z levé strany mísy." [4] Nato jsem se zeptal posla, který se mnou mluvil: "Co to znamená, můj pane?" [5] Posel, který se mnou mluvil, mi odpověděl. Řekl mi: "Ty nevíš, co to znamená?" Řekl jsem: "Nevím, můj pane." [6] Nato mi řekl: "Toto je slovo Hospodinovo k Zerubábelovi: Ne mocí ani silou, nýbrž mým duchem, praví Hospodin zástupů. [7] Čím jsi ty, veliká horo, před Zerubábelem? Rovinou. On vynesel poslední kámen za hlučného povolávání: 'Jeruzalém došel milosti!' [8] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo: [9] "Ruce Zerubábelovy tento dům založily, jeho ruce jej také dokončí. 'I poznáš, že mě k vám poslal Hospodin zástupů.' [10] A kdo pohrdal dnem malých začátků, radostně bude hledět na olovnici v ruce Zerubábelově." "Těch sedm, to jsou oči Hospodinovy, prohledávající celou zemi." [11] Nato jsem mu řekl: "Co znamenají ty dvě olivy po pravé i po levé straně svícnu?" [12] A dále jsem se ho otázel: "Co znamenají ty dva trsy oliv, které jsou nad dvěma zlatými žlábkami, jimiž vytéká zlato?" [13] Tu mi řekl: "Ty nevíš, co to znamená?" Řekl jsem: "Nevím, můj pane." [14] Odpověděl: "To jsou ti dva synové nového oleje, kteří stojí před Pánem celé země."

Za kapitola 5.

[1] Znovu jsem se rozhlédl a vidím, hle, letí svitek. [2] Posel se mě otázel: "Co vidíš?" Odvětil jsem: "Vidím letět svitek dvacet loket dlouhý a deset loket široký." [3] Řekl mi: "To je kletba, která vychází na celou zemi. Bude jí odstraněn každý zloděj, každý křivopřísežník. [4] Vychází z mého rozhodnutí, je výrok Hospodina zástupů. Vejde do zlodějova domu i do domu toho, který v mém jménu křivě přísahá, a uhostí se uvnitř jeho domu a zničí jeho dřevo i kámen." [5] Potom vyšel posel, který se mnou mluvil, a vyzval mě: "Jen se rozhlédni a podívej se. Co se tu objevuje?" [6] Otázel jsem se: "Co je to?" Odvětil mi: "To se objevuje éfa", a dodal: "Tak to bude s nimi vypadat v celé zemi." [7] A hle, pozvedlo se olověné víko, a tam uvnitř éfy sedí jakási ženština. [8] Řekl mi: "To je Svěvole", mrštil jí do éfy a přiklopil otvor olověným poklopem. [9] Vtom jsem se rozhlédl a vidím, hle, vycházejí dvě ženy. Vítr se jim opíral do křídel; měly totiž křídla jako čáp. Zvedly éfu mezi zemi a nebe. [10] Otázel jsem se posla, který se mnou mluvil: "Kam chtějí tu éfu dopravit?" [11] Odvětil mi: "Chtějí té ženštině vystavět v šineárské zemi dům, a až bude připraven, bude tam uložena na svůj podstavec."

Za kapitola 6.

[1] Znovu jsem se rozhlédl a vidím, hle, mezi dvěma horami vyjíždějí čtyři vozy. Ty hory byly měděné. [2] V prvním voze byly zapřaženi ryzáci, v druhém vraníci, [3] v třetím bělouši a ve čtvrtém grošáci, statní koně. [4] Obrátil jsem se na posla, který se mnou mluvil, a otázel jsem se ho: "Co to znamená, můj pane?" [5] Posel odpověděl a řekl mi: "To vycházejí čtyři nebeští duchové, kteří stojí před Pánem celé země." [6] Vraníci vyjíždějí do severní země. Po nich vyrazili bělouši, zatímco grošáci vyjeli do země jižní. [7] Ti statní koně tedy vyrazili ve snaze projet křížem krážem zemi, neboť posel řekl: "Projdte zemi křížem krážem." I projížděli zemí. [8] Pak na mne zvolal a promluvil ke mně: "Pohled, ti, kteří vyjeli do severní země, uklidnili mého ducha, co se severní země týče." [9] I stalo se ke mně slovo Hospodinovo [10] o převzetí darů od přesídlenců, od Cheldaje, Tóbijáše a Jedajáše: "Onoho dne přijdeš, vejdeš do domu Jóšijáše, syna Sefanjášova, kam oni přišli z Babylóna, [11] a převezneš stříbro i zlato. Dáš zhotovit tiáru, vstavíš ji na hlavu velekněze Jósuy, syna Jósadakova, [12] a řekneš mu: 'Toto praví Hospodin zástupů: Hle, přijde muž jménem Výhonek, vyraší odspodu; ten zbuduje Hospodinův chrám. [13] Ano, on zbuduje chrám Hospodinův a bude obdařen velebností. Bude sedět na svém trůnu a vládnout a bude na svém trůnu knězem; mezi obojím bude pokojná shoda.' [14] Tiára pak bude v Hospodinově chrámě pamětním znamením Chelemovi, Tóbijášovi, Jedajášovi, a Chénovi, synu Sefanjášovu. [15] I vzdálení budou přicházet a pomáhat při budování Hospodinova chrámu. 'I poznáte, že mě k vám poslal Hospodin zástupů', ovšem, budete-li opravdu poslouchat Hospodina, svého Boha."

Za kapitola 7.

[1] Čtvrtého roku vlády krále Dareia, čtvrtého dne devátého měsíce, totiž měsíce kislevu, stalo se slovo Hospodinovo k Zacharjášovi. [2] Tehdy poslal Bét-el Sar-esera s Regem-melekem a jeho muži, aby si naklonil Hospodina [3] a aby se při domě Hospodina zástupů otázali kněží a proroků: "Mám se nadále pátého měsíce oddávat pláči a odříkání, jak jsem to po léta činil?" [4] I stalo se ke mně slovo Hospodina zástupů: [5] "Řekni všemu lidu země i kněžím: Když jste se postili a nařikali pátého a sedmého měsíce, teď už po sedmdesát let, postili jste se opravdu kvůli mně? [6] A když jíte a pijete, nejíte a nepijete si pro sebe? [7] Neprovolával Hospodin právě toto skrze dřívější proroky, když si ještě Jeruzalém a města kolem něho bydlily v klidu a obydlen byl Negeb i Přímořská nížina?" [8] I stalo se slovo Hospodinovo k Zacharjášovi: [9] "Toto praví Hospodin zástupů: Vynášejte pravdivé rozsudky a ať každý prokazuje svému bratru milosrdenství a slitování. [10] Neutiskujte vdovu a sirotka, bezdomovce a trpícího, nikdo ať ve svém srdci nezamýšlí proti bratru nic zlého. [11] Ale oni tomu odmítli věnovat pozornost, svéhlavě se obrátili zády a zacpali si uši, aby neslyšeli. [12] Srdce měli jako z křemene a neslyšeli zákon ani slova, která posílal Hospodin zástupů svým duchem skrze dřívější proroky. Proto je postihlo velké rozlíčení Hospodina zástupů. [13] Kdykoli volal, oni neslyšeli. Ať si volají, já je neslyším, praví Hospodin zástupů. [14] Odvanu je vichrem mezi nejrůznější pronárody, které neznají, a země bude za nimi zpusťována, takže jí nikdo nebude procházet. Tak pustošili přežádoucí zemi."

Za kapitola 8.

[1] I stalo se slovo Hospodina zástupů. [2] "Toto praví Hospodin zástupů: Horlím pro Sijón velkou horlivostí, horlím pro něj velmi rozhořčeně. [3] Toto praví Hospodin: Vrátním se na Sijón a budu bydlet uprostřed Jeruzaléma. Jeruzalém bude nazván Město věrné a hora Hospodina zástupů Hora svatá. [4] Toto praví Hospodin zástupů: Opět budou sedat na náměstích Jeruzaléma starci a stařeny, každý s holí v ruce pro vysoké stáří. [5] Náměstí toho města budou plná chlapců a děvčat; ti si budou hrát na jeho náměstích. [6] Toto praví Hospodin zástupů: Jestliže to bude v očích pozůstatku tohoto lidu v oněch dnech nemožné, bude to nemožné i v mých očích? je výrok Hospodina zástupů. [7] Toto praví Hospodin zástupů: Jednejte rozhodně, vy, kdo v těchto dnech slyšíte z úst proroků tato slova o dni, kdy byl položen základ domu Hospodina zástupů, aby byl zbudován chrám. [8] Před těmito dny nebylo totiž co dát za lidskou práci, natož za práci dobytka. Kdo vycházel a vcházel, neměl pokoj od protivníka, dopustil jsem, že stáli všichni proti všem. [9] Ale nyní nebudu jednat s pozůstatkem tohoto lidu jako za dřívějších dnů, je výrok Hospodina zástupů. [10] Vzejde setba pokoje: vinná réva vydá své plody, země svou úrodu a nebesa svou rosou. To všechno dám jako dědictví pozůstatku tohoto lidu. [11] Jako jste byli zlořečením mezi pronárody, dome judský a dome izraelský, tak budete požehnáním, až vás zachráním. Nebojte se! Jednejte rozhodně. [12] Toto praví Hospodin zástupů: Jako jsem pojal úmysl naložit s vámi zle, když mě vaši otcové rozlítili, praví Hospodin zástupů, a nelitoval jsem toho, [13] teď naopak mám v úmyslu obdařit v těchto dnech Jeruzalém a judský dům dobrem. Nebojte se! [14] Konejte toto: Mluvte každý svému bližnímu pravdu. Vynášejte ve svých branách pravdu a pokojný soud. [15] Nezamýšlejte nikdo ve svém srdci proti bližnímu nic zlého. "Nelibujte si v křivé přísaze. To všechno nenávidím, je výrok Hospodinův." [16] I stalo se ke mně slovo Hospodina zástupů. [17] "Toto praví Hospodin zástupů: Půst čtvrtého, půst pátého, půst sedmého a půst desátého měsíce se judskému domu obrátí v radostné veselí a utěšené slavnosti. Jen milujte pravdu a pokoj! [18] Toto praví Hospodin zástupů: Znovu budou přicházet národy a obyvatelé mnoha měst. [19] Obyvatelé jednoho města půjdou do druhého a řeknou: 'Pojďme si naklonit Hospodina, pojďme vyhledat Hospodina zástupů. Já půjdu také.' [20] A budou přicházet četné národy i mocné pronárody, aby hledaly v Jeruzalémě Hospodina zástupů a naklonily si ho. [21] Toto praví Hospodin zástupů: V oněch dnech se chopí deset mužů z pronárodů všech jazyků pevně cípu roucha jednoho Judejce a řeknou: 'Půjdeme s vámi. Slyšeli jsme, že s vámi je Bůh.'"

Za kapitola 9.

[1] Výnos. Slovo Hospodinovo proniklo do země Chadráku, Damašek je místem, na němž spočine. K Hospodinu budou vzhlížet všichni lidé, všechny kmeny Izraele. [2] Proniklo i do Chamátu, do jeho pomezí, do Týru i Sidónu, tak přemoudrého. [3] Týr si vybudoval opevnění, nahromadil stříbra jako prachu, zlata ryzího jak bláta na ulicích. [4] Avšak Panovník si jej podrobí, jeho val srazí do moře; bude pozřen ohněm. [5] Spatří to Aškalón a bude se bát, Gáza se bude svíjet v hrozně křeči, Ekrón se zklame v tom, več doufal. Z Gázy zmizí král, Aškalón nebude už osídlen, [6] v Ašdódu se usadí míšenec. Tak vyhladím pýchu Pelištejců. [7] Krvavé sousto mu vyrvu z úst, ohydné oběti z jeho zubů. Tak bude i on zachován našemu Bohu, stane se v Judsku pohlavárem a Ekrón bude jako Jebúsejec. [8] "Položím se táborem u svého domu proti vojsku, proti každému, kdo by sem chtěl vtrhnout; zotročovatel se už nebude přes ně valit, nespustím je nyní z očí." - [9] Rozjásěj se, sijónská dcero, dcero jeruzalémská, propukni v hlalo! Hle, přichází k tobě tvůj král, spravedlivý a zachráněný, pokořený, jede na oslu, na oslátku, osličím mláděti. [10] "Vymýtím vozy z Efrajima a z Jeruzaléma koně; válečný luk bude vymýcen." Vyhlásí pronárodům pokoj; jeho vláda bude od moře k moři od Řeky až do dálav země. [11] "Pro krev smlouvy s tebou propustím tvé vězně z cisterny, v níž není vody. [12] Navraťte se do pevnosti, věžňové, jimž naděje vzchází. Dnes to oznamuji znovu: Všechno ti nahradím dvojnásobně. [13] Judu si napnu jako lučiště, na tětívu vložím Efrajima. Zburcují tvé syny, Sijóne, proti synům tvým, Jávane. Učiním tě mečem bohatýra." [14] Ukáže se nad nimi Hospodin, jako blesk vyletí jeho střela; Panovník Hospodin zaduje na polnici, vydá se na pochod ve vichřicích z jihu. [15] Hospodin zástupů jim bude štítem a oni budou jíst a kameny do praku pošlapou, budou pít a halasit jako při víně a budou plní jak obětní miska, skropení jak rohy na oltáři. [16] Tak je Hospodin, jejich Bůh, v onen den zachrání, stádečko svého lidu. Jako drahokamy v čelence budou zářit nad jeho zemí. [17] Jaká je jeho dobrota, jaká je jeho krása! Působí, že mládenci prospívají jako obilí a panny jako mošt.

Za kapitola 10.

[1] Vyproste si od Hospodina déšť v čas jarních dešťů. Hospodin tvoří bouřková mračna, hojnými dešti je naplňuje, bylinu na poli dopřeje každému. [2] Bůžkové mluvili ničemnosti, co viděli věštcí, byl klam; rozlašují šalebné sny, přeludem utěšují. Proto táhl lid jako stádo, ujařmený, bez pastýře. - [3] Můj hněv plane proti pastýřům, zakročím proti kozlům. Hospodin zástupů navštívil své stádo, judský dům; vystrojil je nádherně jako svého válečného oře. [4] Od něho je cimbuří, od něho stanový kolík, od něho válečné lučiště, od něho pochází i každý zotročovatel. [5] Budou jako bohatýři, rozšlapou všechno do bláta ulic v té bitvě. Budou bojovat a Hospodin bude s nimi, jezdci na koních budou zahanbeni. [6] Obdařím judský dům bohatýrskou silou a dům Josefův zachráním. Přivedu je zpět a usadím je do bezpečí, protože jsem se nad nimi slitoval. Budou zas, jako bych na ně nebyl zanevřel, já jsem Hospodin, jejich Bůh, já jim odpovím. [7] Efrajimci budou jako bohatýři, jejich srdce se bude radovat jako po víně; až to spatří jejich synové, též se zaradují, jejich srdce bude jásat kvůli Hospodinu. [8] Hvízdnu na ně a shromáždím je, protože jsem je vykoupil, bude jich zase mnoho, jako jich bylo kdysi. [9] Rozsej je mezi národy, budou se na mě rozpomínat v dalekých krajích, zůstanou naživu i se svými syny a opět se navrátí. [10] Přivedu je zpět z egyptské země, shromáždím je z Asýrie a uvedu je do země gileádské a liabanónské, ani jim nebude stačit místo. [11] Projde s nimi mořem souzením, bude však bít do mořských vln, až vyschnou všechny hlubiny Veletoku. Svržena bude pýcha Asýrie, Egyptu bude odňato žezlo. [12] Obdařím je bohatýrskou silou od Hospodina, budou chodit v jeho jménu, je výrok Hospodinův.

Za kapitola 11.

[1] Otevři svá vrata, Libanóne, ať tvé cedry pozře oheň. [2] Kvílejí, cypřiši, že padl cedr, že vznešené stromy propadly záhubě. Kvílejte, bášánské duby, že padl neprostupný hvozď. [3] Slyš, jak pastýři kvílejí, že jejich vznešené nivy propadly záhubě. Slyš, jak lvičata řvou, že pýcha Jordánu propadla záhubě. [4] Toto praví Hospodin, můj Bůh: "Pas ovce určené k zabití. [5] Ti, kdo je kupují, zabíjejí je a za vinu nepykají; kdo je prodávají, říkají: 'Požehnán buď Hospodin, to jsem se obohatil'; a žádný z jejich pastýřů nemá s nimi soucit. [6] Ani já už nebudu mít soucit s obyvateli země, je výrok Hospodinův. Hle, dopustím, aby člověk padl do rukou člověka, do rukou svého krále. Na kusy rozbijí zemi a já ji z jejich rukou nevytrhnu." [7] Pásl jsem tedy ovce určené k zabití, totiž ty nejujištěnější ze stáda. Vzal jsem si dvě hole; jednu jsem nazval "Vlídnost" a druhou jsem nazval "Pouto" a pásl jsem ovce. [8] V jediném měsíci jsem vyhnal tři pastýře, neboť jsem s nimi ztratil trpělivost a také oni o mě nestáli. [9] Řekl jsem: "Nebudu vás pást. Co má umřít, ať umře; co má být zahánáno, ať je zahánáno; a které zůstanou, ať se požerou navzájem." [10] Vzal jsem svou hůl Vlídnost a zlomil jsem ji na znamení, že ruším svou smlouvu, kterou jsem uzavřel se všemi národy. [11] I byla onoho dne zrušena a ty nejujištěnější ze stáda, které se mě držely, poznaly, že je to slovo Hospodinovo. [12] Řekl jsem tedy: "Pokládáte-li to za dobré, vyplatte mi mzdu; ne-li, nechte být." Tu mi odvážili jako mzdu třicet šekelů stříbra. [13] Nato mi Hospodin řekl: "Hod' to tavičovi, tu nádhernou cenu, již mě ocenili." I vzal jsem těch třicet šekelů stříbra a hodil jsem je v Hospodinově domě tavičovi. [14] Pak jsem zlomil druhou hůl, Pouto, na znamení, že ruším bratrství mezi Judou a Izraelem. [15] Ale Hospodin mi řekl: "Znovu si vezmi výstroj pošetilého pastýře, [16] neboť dám povstat v zemi pastýři, jenž zahnané nevyhledá, nebude pátrat po ztraceném, polámanou nebude léčit, o vyčerpanou se nepostará. Bude se krmit masem těch nejujištěnějších, strhne jim paznehty. [17] Běda pastýři ničemnému, který opouští stádo! Meč proti jeho paži a proti jeho pravému oku! Paže ať mu nadobro uschne a pravé oko úplně vyhasne."

Za kapitola 12.

[1] Výnos. Slovo Hospodinovo o Izraeli, výrok Hospodina, který rozprostřel nebesa a položil základy země i vytvořil ducha člověka v jeho nitru. [2] "Hle, postavil jsem Jeruzalém před všechny okolní národy jako číši, po níž se zapotácejí. Při obléhání Jeruzaléma dojde i na Judu. [3] V onen den učiním Jeruzalém vzpěračským balvanem pro všechny národy. Všichni, kteří jej budou chtít vzepřít, zraní se až do krve. Všechny pronárody země se proti němu srotí. [4] V onen den je výrok Hospodinův, udeřím každý a kuň se splaší a jezdec na něm zešílí. Na dům judský však obrátím svůj zrak, kdežto všechny koně národů raním slepotou. [5] Tu si každý judský pohlavář v srdci řekne: 'Obyvatelé Jeruzaléma jsou mi posilou pro Hospodina zástupů, svého Boha.' [6] V onen den učiním judské pohlaváry pávní s ohněm ve dříví a hořící pochodní v otepi slámy. Pozřou všechny okolní národy napravo i nalevo. Jeruzalém však dále zůstane na svém místě, v Jeruzalémě." [7] Hospodin nejprve zachrání judské stany, aby čest domu Davidova, čest toho, jenž sídlí v Jeruzalémě, nebyla větší než Judova. [8] V onen den bude Hospodin štítem tomu, kdo sídlí v Jeruzalémě; klopytající mezi nimi bude v onen den jako David a dům Davidův bude jako Bůh, bude před nimi jako anděl Hospodinův. [9] "V onen den vyhledám všechny pronárody,

kteře přitáhly na Jeruzalém, a zahladím je. [10] Ale na dům Davidův, na toho, jenž sídlí v Jeruzalémě, vyleji ducha milosti a proseb o smilování. Budou vzhlížet ke mně, kterého probodli. Budou nad ním naříkat, jako se naříká nad smrtí jednorozeného, budou nad ním hořce lkát, jako se hořce lká nad prvorozeným. [11] V onen den se bude v Jeruzalémě rozléhat nářek jako nářek pro Hadad-rimóna na pláni u Megida. [12] Naříkat bude země, každá čeleď zvlášť: zvlášť čeleď domu Davidova a jejich ženy zvlášť, zvlášť čeleď domu Nátanova a jejich ženy zvlášť, [13] zvlášť čeleď domu Léviova a jejich ženy zvlášť, zvlášť čeleď šimeiská a jejich ženy zvlášť, [14] všechny ostatní čeledi, každá čeleď zvlášť a jejich ženy zvlášť."

Za kapitola 13.

[1] V onen den vytryskne pro dům Davidův i pro obyvatele Jeruzaléma pramen k obmytí hříchu a nečistoty. [2] "V onen den, je výrok Hospodina zástupů, vyhladím ze země jména modlářských stvůr, takže už nikdy nebudou připomínána. Vypudím ze země rovněž proroky a ducha nečistoty." [3] Bude-li pak ještě někdo porokovat, řeknou mu vlastní rodiče, otec i matka: "Nezůstaneš naživu, protože jsi ve jménu Hospodinově klamal." A jeho vlastní rodiče, otec i matka, ho probodnou, že prorokoval. [4] V onen den se stane, že proroci budou zahanbeni, každý pro své prorocké vidění. Už neobléknou chlupatý plášť a nebudou obelhávat. [5] Budou říkat: "Nejsem prorok, jsem zemědělský nevolník, koupenny hned v mládí." [6] Řekne-li mu kdo: "Co to máš na prsou za rány?", odpoví: "Tak jsem byl zbit v domě těch, kdo mě milovali." [7] "Probuď se, meči, proti mému pastýři, proti reku, mému společníku, je výrok Hospodina zástupů. Bij pastýře a ovce se rozprchnou! K maličkým však obrátím svou ruku. [8] Z celé země, je výrok Hospodinův, budou dvě třetiny vyhlazeny, zajdou, jen třetina v ní zbude. [9] Tu třetinu však provedu ohněm. Přetavím je, jako se taví stříbro, přezkouším je, jako se zkouší zlato. Ti budou vzývat mé jméno a já jim odpovím. Řeknu: 'Toto je můj lid.' A oni řeknou: 'Hospodin je můj Bůh.'"

Za kapitola 14.

[1] Hle, přichází den Hospodinův. Budou se mezi vámi o tebe dělit jako o kořist. [2] Shromáždím k Jeruzalému do boje všechny pronárody. Město bude dobyto, domy vypleněny, ženy zhanobeny. Polovina města bude vysídlena, zbytek lidu však nebude z města vyhlazen. [3] Hospodin vytáhne a bude bojovat proti oněm pronárodům, jako bojoval kdysi v den bitvy. [4] V onen den stanou jeho nohy na hoře Olivové, ležící na východ od Jeruzaléma. Olivová hora se rozpolí vpůli od východu na západ velmi širokým údolím. Polovina hory uhne k severu a polovina k jihu. [5] Vy pak budete utíkat údolím mezi těmito mými horami, neboť to horské údolí bude sahat až k Asalu. Budete utíkat, jako jste utíkali před zemětřesením za dnů judského krále Uzijáše. Pak přijde Hospodin, můj Bůh, a s tebou všichni svatí, Bože. [6] V onen den nebude světlo, vše vzácné ztuhne mrazem. [7] A Nastane den jediný, známý jen Hospodinu, kdy nebude ani den noc; i za večerního času bude světlo. [8] V onen den poplynou z Jeruzaléma živé vody, polovina k moři východnímu, polovina k západnímu, v létě jako v zimě. [9] Hospodin bude Králem nad celou zemí; v onen den bude Hospodin jediný a jeho jméno jedině. [10] Celá země se promění jakoby v rovinu, od Geby až k Rimónu jižně od Jeruzaléma; ten bude vysoko a v klidu na svém místě, od brány Benjamínské až k místu první brány, totiž k bráně Nárožní, od věže Chananeelu až ke Královským lísům. [11] Budou tu sídlit a nebude už klatby. Jeruzalém bude bydlet v bezpečí. [12] A toto bude porážka, kterou Hospodin připraví všem národům, jež vytáhly do boje proti Jeruzalému: tělo jim shnije ještě vstoje, oči jim shnijí v důlcích a jazyk jim shnije v ústech. [13] V onen den je Hospodin uvede do zmatku tak velikého, že jeden bude chytat druhého za ruku, ale ta ruka se pozvedne proti ruce přítelově. [14] Také Juda bude bojovat proti Jeruzalému. Nashromáždí se bohatství všech okolních pronárodů, zlato, stříbro a nesmírné množství oděvů. [15] Stejná porážka postihne koně, mezky, velbloudy i osly a všechnen dobytek, který bude v jejich leženích. [16] Všichni pak, kdo zbyli ze všech pronárodů, které vytáhly proti Jeruzalému, budou každoročně putovat, aby se klaněli Králi, Hospodinu zástupů, a slavili slavnost stánků. [17] Jestliže některá z čeledi země nebude putovat do Jeruzaléma a klanět se Králi, Hospodinu zástupů, nedostaví se jim déšť. [18] Jestliže nebude putovat a nepřijde egyptská čeleď, ani jí se nedostaví déšť. Utrpí porážku, kterou připraví Hospodin pronárodům, jež nebudou putovat, aby slavily slavnost stánků. [19] Prohřeší se Egypt a prohřeší se každý jiný národ, který nebude putovat, aby slavil slavnost stánků. [20] V onen den bude na zvoncích koní nápis: "Svatý Hospodinu", a hrnce v domě Hospodinově budou jako obětní misky před oltářem. [21] I každý hrnc v Jeruzalémě a v Judsku bude zasvěcen Hospodinu zástupů. Všichni obětníci budu přicházet a brát si z nich a v nich vařit. A nebude už kramáře v domě Hospodina zástupů v onen den.